

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Orgaan van de
Nederlandsche Boschbouwvereniging
Oprichter Dr. J. R. Beversluis

3e Jaargang

No. 5

Mei 1930

Oorspronkelijke Bijdragen

IN MEMORIAM.

GULIAN EDUARD HUGO TUTEIN NOLTHENIUS.

Geb. Haarlem 9 Maart 1860.

Gest. Gorssel 27 Maart 1930.

De Nederlandsche boschbouw leed op 27 Maart 1930 een gevoelig verlies door het verscheiden van G. E. H. Tutein Nolthenius, een man die gedurende welhaast een halve eeuw voor onzen nationalen boschbouw en zijn ontwikkeling van groote beteekenis is geweest.

In zijn jeugd reisde Tutein Nolthenius met zijn

ouders o.m. in Duitschland, Zwitserland en Italië, terwijl hij na de H. B. S. studie, zijn boschbouwkundige studiën voltooide aan de Forstakademie in Tharandt (Oct. 1877—Maart 1880) om tenslotte nog circa 1½ jaar aan de universiteit te Leipzig verder te studeeren. Door deze omstandigheden kwam mede tot ontwikkeling, wat in aanleg reeds aanwezig was, de groote urbaniteit waardoor zijn wezen zich gedurende zijn verder leven steeds heeft gekenmerkt.

Na het beëindigen van zijn studie was Tutein Nolthenius eenigen tijd praktisch werkzaam te Reitzenhain (Ertsgebergte) en op het riddergoed Pannsdorf bij Leipzig.

In 1882 werd hij benoemd tot Rentmeester van het Koninklijk Paleis en van het Domein het Loo; kort daarna volgde zijn benoeming tot Intendant en Jagermeester der Koninklijke, Groot-Hertogelijke Domeinen in Luxemburg.

Bij zijn aanstelling tot leeraar in den houtteelt aan de Rijkslandbouwschool te Wageningen (1883) werd hij op zijn verzoek eervol uit de bovengenoemde functie ontslagen. Tot 1892 heeft hij zijn ruime kennis in dienst gesteld van de opleiding van Nederlandsche boschbouwkundigen, een werk waarvan vooral Groot-Nederland profijt heeft getrokken wijl de mede door hem gevormden een werkkring vonden in de koloniën, hetzij bij den Dienst van het Boschwezen, hetzij in de cultures.

In 1892 benoemd tot Rentmeester van het Kroondomein, rentambt het Loo, legde hij zijn onderwijsfunctie neder. Sedert 1905 belast met de inspectie van de Koninklijke houtvesterij het Loo en sedert 1906 met het beheer van het Jachtdepartement voor Gelderland, werd hij in 1907 benoemd tot Opperhoutvester van Hare Majesteit de Koningin, een functie die hij met een korte onderbreking in 1915 in verband met droevige familieomstandigheden, tot 1928 heeft vervuld.

Naast de praktische beoefening van het boschbedrijf in de genoemde functies, waarnevens hij tevens het beheer voerde over zijn landgoed het Woldhuis onder Apeldoorn, heeft Tutein Nolthenius in verschillende hoedanigheid nog veel voor den Nederlandschen boschbouw gedaan.

Sedert de oprichting in 1888 is hij lid geweest van het dagelijksch bestuur der Nederlandsche Heide Maatschappij. Hoezeer zijn arbeid hier op prijs gesteld werd bleek uit de aanbieding van het lidmaatschap van verdienste en de groote gouden médaille dezer Maatschappij.

In 1910 behoorde hij tot de oprichters der Nederlandsche Boschbouw Vereeniging, wier eerste Voorzitter hij was.

Vanaf de instelling in 1922 was Tutein Nolthenius lid en Voorzitter van den Nederlandschen Boschraad.

Behalve talrijke artikelen o.m. in het Maandblad van den Nederlandschen Landbouw, de Landbouwcourant en het

Tijdschrift der Nederlandsche Heide Maatschappij verscheen van zijn hand het voortreffelijke werk: Handleiding voor het aanleggen en behandelen van grove-dennen bosschen (1891).

Zijn vele verdiensten werden erkend door tal van onderscheidingen. De overledene was Ridder in de Orde van Oranje Nassau, Officier in de Albrechtsorde, was gerechtigd tot het dragen van het Eerekrus der 2de klasse van de Huisorde van Schaumburg-Lippe, was voorts Commandeur in de Orde van de Kroon van België en Commandeur in de Huisorde van Oranje.

De beteekenisvolle arbeid door Tutein Nolthenius voor den Nederlandschen boschbouw verricht zal zijn naam voor langen tijd geëerd doen blijven bij wie dien boschbouw beoefenen.

H. B.